Č. 4336.

Obecní úředníci: * Úředník města Brna, který se domáhá započtení předchozí soukromé služby ve smyslu usnesení městského zastupitelstva z 2. července 1920, jímž rozšířena na zaměstnance města Brna platnost předpisů zák. č. 222/1920, nemůže požadovati, aby mu vedle toho zachováno bylo započtení válečných let, přiznané na základě Ehrenfeldova regulativu č. 3686 pres., nad míru pěti pololetí, stanovenou v § 24 vl. nař. č. 666/1920.

(Nález ze dne 20. ledna 1925 č. 952).

Věc: Rudolf R. v Brně (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti městskému zastupitelstvu zemského hlavního města Brna o započtení služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Ustanovením bodu 5. regulativu vl. komisaře města Brna č. 3686 pres. z r. 1919 započtena obecním zaměstnancům válečná leta od 1. srpna 1914 — 31. prosince 1918 dvojnásobně do postupu i do pense. Usnesením z 2. července 1920 č. 165 pres. pak stanoveno, že pro zaměstnance obecní platí též předpisy zák. z 9. dubna 1920 č. 222 Sb. o propočítání služ. doby státních zaměstnanců.

St-l, měst. vrchní účetní rada, podal dne 9. listopadu 1922 žádost, aby mu byla započítána doba, kterou ztrávil jako učitel na škole cukrovaru v R., vybavené právem veřejnosti, od 1. září 1900 do 15. listopadu 1902. Dekretem z 15. března 1923 bylo této žádosti vyhověno, a započtena mu do služební doby doba 2 let 2 měsíců 15 dnů, ale po srážce 1 roku 11 měsíců, o něž mu obec na válečných letech započetla více nežli stát svým zaměstnancům (4 leta 5 měs. — 2 leta 6 měsíců — 1 rok 11 měsíců), takže mu připočteny pro postup pouze 3 měsíce 15 dnů.

Rekurs, jímž st-l přípustnost oné srážky popíral, byl nař. rozhodnutím zamítnut v podstatě proto, že regulativ č. pres. 3686 dává sice nárok na dvojnásobné započtení válečných let, nikoliv však na započtení služby učitelské, zákon 222/20 resp. nař. 666/20 zase nárok na započtení této služby, avšak dle § 24 nárok na započítání toliko 5 válečných pololetí, výhody obojí této úpravy že nelze komulovati, a poněvadž úprava posléze zmíněná je pro st-le příznivější, že slušelo použíti naň této.

Stížnost potírá rozhodnutí to jako nezákonné, dovozujíc, že nárok na dvojnásobné započítání válečných let nebyl usnesením z 2. července 1920 dotčen, že § 24 vlád. nař. 666/20 nepřichází v úvahu, a že bylo tedy st-li započísti učitelskou službu dle posléze cit. nař. plně vedle dříve již přiznaných dvojnásobních válečných let.

Nss neshledal stížnost důvodnou.

St-l nepopírá, že ustanovení zák. 222/20 byla usnesením měst. zastupitelstva z 2. července 1920 vztažena na obecní zaměstnance města Brna platným způsobem, a sám nárok svůj na započítání do postupu služ. doby, kterou ztrávil na škole v R., opírá o ustanovení § 15 prov. nař. k tomuto zák. č. 666/20, resp. tedy o usnesení měst. zast. z 2. července 1920. Důsledně musí tedy uznati, že se na něho vztahují materi-

elní předpisy zák. č. 222/20 a cit. právě nař. v jeho celku. Právě uvedený zák. a nař. dlužno však čísti v souvislosti se zákonem z 23. července 1919 č. 457 Sb., který vyslovuje zásadu, že úředníkům státním započítává se na válečných letech nejvýše jen pět pololetí. Z této zásady vychází i zák. č. 222/20 a nař. č. 666/20; § 24 posléze cit. nař. výslovně to potvrzuje, dovolávaje se zák. č. 457/1919. Jestliže se tedy zák. č. 222/1920 aplikuje na úředníky města Brna, musí se aplikovati dle svého smyslu a tedy i se zásadou v něm přijatou, že na válečných letech započítává se úředníku vždy j e n n a n e j v ý š e p ě t p ů l l e t í. Byla-li tedy st-li propočítávána služba v základě usnesení měst. zast. z 2. července 1920 dle předpisů tohoto nařízení, jak za to sám žádal a proti čemuž ničeho nenamítá, musí nésti také všechny toho důsledky a nemůže požadovati, aby mu vedle výhod této úpravy byly také ještě poskytnuty resp. zachovány výhody započítávání plných válečných let ve smyslu regulativu č. 3686 pres. ex 1919. Uvádí-li st-l, že § 24 vl. nař. č. 666/1920 má na mysli jenom službu konanou v letech 1914—1918, kdežto na sporu je započítání služby spadající do let 1900—1902, jde patrně o nedorozumění. Tato služba z let 1900—1902 byla mu nař. rozhodnutím přiznána celá. Avšak při stanovení efektu tohoto započtení co do platového zařazení st-lova bylo právem přihlédnuto také k principu zák. č. 457/1919, vyjádřenému v § 24 vl. nař. č. 666/1920, jenž v rámci propočítávání služby dle tohoto nař. uznává započtení maximálně jen 5 válečných pololetí, a musel proto platový postup st-lův býti upraven tak, že se mu započítalo pouze 5 válečných pololetí.

Na ustanovení bodu 13 regulativu č. pres. 3686/19, dle něhož předpisy o úpravě hmotných poměrů státních úředníků platí také pro úředníky města Brna (jen) pokud jsou příznivější, nežli ustanovení platná pro úředníky brněnské, mohl by se st-l snad odvolávati tehdy, kdyby efekt, který proň resultuje z aplikace vl. nař. 666/20, byl mu nepříznivější, nežli při propočítání služební doby dle cit. regulativu. To však st-l netvrdí a důvodně tvrditi nemůže, neboť nař. rozhodnutím proti dosavadnímu stavu získává pro postup stále ještě tři měsíce 15 dní.

Z uvedených důvodů bylo stížnost zamítnouti.

č. 4337.

O b e c n í ú ř e d n í c i: * Ustanovení § 30 služební pragmatiky olomoucké, dle něhož obecní úředník bydlící mimo Olomouc nemá nároku na aktivní přídavek (bytné), nebylo usnesením obecní správní komise z 2. června 1919 změněno.

(Nález ze dne 20. ledna 1925 č. 953).

V ě c: František Z. v Olomouci proti moravskému zemskému výboru o místní přídavek.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-l požíval místního přídavku (bytného) stanoveného usnesením obecní správní komise z 2. června 1919 pro úředníky obce